

Chương 281: Tính Cách Của Saviolin Tana

(Số từ: 2319)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

19:29 PM 06/04/2023

Ludwig không hề lép vế về mặt kỹ năng, và so với học kỳ đầu tiên, anh ấy đã tiến bộ đáng kể, kể cả khi so sánh với nguyên tác.

Saviolin Tana đấu kiếm với Ludwig năm trận liên tiếp. Đúng như dự đoán, cô khuất phục anh ta chỉ trong một đòn.

Là một chuyên gia, cô ấy không sử dụng bất kỳ [Tăng cường sức mạnh ma thuật] nào mà chỉ dựa vào kỹ thuật của mình để chế ngự anh ta.

Thật vậy, cô ấy khác với Ellen.

Với những chuyển động tối thiểu cần thiết, cô không cho phép Ludwig tiếp cận dù chỉ một inch bằng cách chĩa kiếm vào anh ta.

Có vẻ như cô ấy cũng không dùng nhiều sức. Cô cầm thanh kiếm luyện tập trong tay phải và gõ nhẹ vào nó, khiến thanh kiếm của anh ta bị đẩy lùi và quỹ đạo của nó bị gián đoạn.

Hiện tại, không có ai có thể đối đầu với Saviolin Tana khi cận chiến. Đương nhiên là sẽ có sự khác

biệt đáng kể về kỹ năng giữa cô ấy và Ellen, và thậm chí cả Olivia Lanze.

Giống như có bầu trời phía trên.

Nếu Ludwig và tôi đang lê lết trên mặt đất, thì Ellen sẽ ở tầng bình lưu, trong khi Saviolin Tana có thể ở trên mặt trăng.

Hoặc thậm chí có thể trong một ngôi sao khác. Rốt cuộc, cô ấy có thể triệu hồi Thanh kiếm Aura mà không cần thanh kiếm vật lý.

Một bức tường áp đảo.

Ludwig dường như không có bất kỳ cảm giác tự trách móc hay trống rỗng nào sau khi bị đánh bại dễ dàng như vậy. Anh chỉ gãi đầu.

"Tôi đã luyện tập rất nhiều, nhưng tôi vẫn còn thiếu sót. Đội trưởng Tana."

"Hãy gọi tôi là Sensei. Tôi không ở vị trí này vì phẩm chất hiệp sĩ của mình."

"Vâng, sensei!"

"..."

Saviolin Tana yêu cầu Ludwig cầm kiếm và thủ thế.

"Ludwig, hiểu biết của cậu về kiếm rất nông cạn. Cậu học một cách máy móc. Cậu biết kiếm thuật, nhưng lại không biết tại sao thanh kiếm đó lại cần thiết. Không hiểu được nó, cậu đã sử dụng quá nhiều sức mạnh. Kiếm thuật về cơ bản là không

yêu cầu sức lực quá mức. Tất cả các lý thuyết kiếm thuật phổ quát đều dựa trên việc không sử dụng [Tăng cường sức mạnh ma thuật]. Cậu cần hiểu sâu hơn về các kỹ thuật."

"Vâng, sensei!"

"Nếu cậu tò mò về chi tiết, hãy đến và hỏi riêng tôi. Thế thôi. Người tiếp theo."

Với tinh thần hoạt bát quá mức, Ludwig lùi lại, và đến lượt Delphine.

"Tên của cô là gì?"

"Delphine Izadra... uh, rất vui được gặp cô."

Delphine Izadra, người luôn hoạt bát, tuy không bằng Ludwig, nhưng lại cực kỳ căng thẳng. Trước mặt một người như cô ấy, việc như thế này là điều đương nhiên.

Nó giống như Einstein đến với một lớp học thần đồng khoa học. Họ đang đích thân theo dõi các phương pháp học tập của chúng tôi và đưa ra lời khuyên.

Ludwig không căng thẳng mới là lạ.

Delphine lao vào Tana bằng thanh kiếm luyện tập của mình. Lần này, giống như lần trước, Tana vặn thanh kiếm của Delphine bằng cách đẩy thanh kiếm của cô ấy theo đường chéo vào mũi thanh kiếm đang lao tới của Delphine.

"Ah!"

Mắt kiểm soát với thanh kiếm của mình, cổ tay của Delphine bị trẹo hoàn toàn, và cuối cùng cô ấy đã đánh rơi thanh kiếm của mình.

"Hừm."

Tana nghiêng đầu nhìn Delphine mặt đỏ bừng vội vàng nhặt kiếm luyện tập.

"Cô không học chuyên ngành kiếm thuật."

"À, cái đó... Vâng."

"Bắn cung ư?"

"Vâng? Ồ... Làm sao cô lại biết?"

"Một vết chai như vậy giữa ngón tay cái và ngón trỏ của cô chỉ có thể có một ý nghĩa."

Khi nghe những lời của Tana, khuôn mặt của Delphine tái nhợt và cô ấy ngậy người nhìn cô ấy. Những vết chai cô hình thành do luyện tập bắn cung không ngừng dường như đã thu hút sự chú ý của Tana.

"Tôi đoán là không có gì để tôi có thể dạy cho cô. Tiếp theo."

Tana dường như không có ý định cho Delphine bất kỳ lời khuyên nào về bắn cung và chỉ đi ngang qua cô ấy. Xấu hổ, mặt Delphine đỏ bừng khi cô về chỗ.

Chà, ít nhất cô ấy không thể nói vài lời sao? Thật tàn nhẫn.

Tiếp theo là Scarlett.

Scarlett, cũng căng thẳng, bồn chồn mím môi.

"Tên tôi là Scarlett... Rất vui được gặp cô."

"Đến đi."

"Vâng."

Thay vì ngay lập tức đâm thanh kiếm luyện tập của mình vào Tana, Scarlett dường như đang từ từ thăm dò sơ hở.

Cô ấy đang tìm cơ hội để tấn công.

Xét về kỹ năng thuần túy, Scarlett là người giỏi nhất trong số chúng tôi tập trung tại đây. Lợi thế của tôi trong kiếm thuật đến từ sự kết hợp của nhiều yếu tố, hơn là kỹ năng thuần túy.

"Nếu cô không lên, thì tôi sẽ đến."

Khi Tana tiến lên một bước, Scarlett, với thanh gươm sẵn sàng, lùi lại một bước. Có phải cô ấy nghĩ rằng cô ấy sẽ bị chế ngự hoàn toàn nếu những thanh kiếm chạm vào nhau?

Cách tiếp cận của Tana không đặc biệt khẩn cấp. Scarlett tiến lên một bước thì lại lùi một bước.

Tuy nhiên, cô không thể rút lui mãi được.

Thanh kiếm của Tana không đặc biệt nhanh. Trên thực tế, có vẻ như cô ấy đang cố tình di chuyển chậm.

Tất nhiên, cô ấy sẽ không làm điều đó trong một trận chiến thực sự.

Như thể cô ấy đang đặt ra một câu hỏi.

‘Cô sẽ phản ứng thế nào nếu tôi xông lên với một thanh kiếm như thế này?’ Với ấn tượng đó, cô vung kiếm thẳng xuống Scarlett.

Scarlett đã thấy rằng khi một thanh kiếm chạm vào thanh kiếm của Tana, nó sẽ bị cuốn đi hoặc bị lệch hướng.

Scarlett đã chọn cách trốn tránh.

Khi cô ấy cố gắng né tránh bằng cách bước sang một bên đường kiếm—

"!"

Tana, người đã vung thanh kiếm của mình xuống, kéo nó về phía cơ thể cô ấy và nhanh chóng chuyển sang một cú đâm.

Nó gần như đồng thời.

Như thể biết trước rằng Scarlett sẽ cố gắng né tránh, ngay khi cơ thể Scarlett di chuyển, thanh kiếm của Tana đã chuyển thành một lực đâm.

Tuy nhiên, nó không phải là không thể chống lại.

Scarlett đẩy thanh kiếm tập của mình về phía lưỡi kiếm đang đâm của Tana.

Thanh kiếm của cô nhắm sâu hơn vào bên trong.

Nếu cô tiếp tục đẩy như vậy, thanh kiếm của Tana sẽ bị lệch khỏi cơ thể Scarlett chứ không phải về phía cô.

Sử dụng phương pháp này, Scarlett có thể đâm vào Tana trong khi tránh lưỡi kiếm của cô ấy.

Nhưng khi lực đâm và làm chệch hướng của Scarlett chạm tới thanh kiếm của Tana—

*Vút!

Tana xoay cổ tay, xoay thanh kiếm của mình.

Trong tích tắc, cô đã kiểm soát được phần bên trong và dễ dàng làm chệch hướng thanh kiếm luyện tập của Scarlett, nhắm lưỡi kiếm vào cổ họng cô.

Chỉ xét riêng về kết quả, nó đã kết thúc trong một đòn duy nhất.

Nếu cô ấy tính hành động trước đó, nó đã kết thúc sau hai đòn.

"Hừm, không tồi."

Saviolin Tana có vẻ gật đầu tán thành, thừa nhận khả năng phán đoán và phản xạ của Scarlett hơn là số đòn.

"...Cảm ơn."

Scarlett có vẻ bối rối không hiểu tại sao cô lại được khen ngợi sau khi bị đánh bại chỉ sau hai đòn.

Sau đó, Tana cho Scarlett bốn cơ hội nữa.

Tất nhiên, kết quả không khác nhiều so với trước đây.

Nếu có bất kỳ sự khác biệt nào, thì đó không chỉ là dựa vào sức mạnh một cách mù quáng như Ludwig, mà là sử dụng các chiến thuật tâm lý và

cố gắng tìm ra hướng hành động tốt nhất trong các tình huống nguy cấp thông qua sự nhanh trí. Có vẻ như Saviolin Tana đã nhận thấy những phẩm chất như vậy ở Scarlett.

"Một học sinh xuất sắc, hãy tiếp tục luyện tập tốt."

"C-cám ơn..."

"Kế tiếp."

Đó là tất cả những gì Saviolin Tana nói khi cô ấy tiếp tục.

Cô ấy không nên dạy một cái gì đó đàng hoàng sao? Tất nhiên, nếu xem xét các kỹ năng kiếm thuật thuần túy của Scarlett, tôi sẽ không phải là đối thủ.

Tuy nhiên, nhìn vẻ mặt của Scarlett, có vẻ như không cần phải phản hồi thêm nữa.

Mặt cô ấy đỏ bừng, và cô ấy có vẻ phấn khích và hài lòng.

Đương nhiên, Ludwig và Delphine có vẻ ghen tị, và Erich thậm chí không dám nhìn thẳng vào Scarlett.

Cô đã nhận được lời khen ngợi từ kiếm sĩ giỏi nhất lục địa.

Không thể có lời nhận xét nào khích lệ hơn cho một học viên kiếm thuật.

Những người có sức mạnh và sức mạnh lớn có thể thay đổi cuộc đời của ai đó chỉ bằng một vài lời

nói. Saviolin Tana là một trong những người như vậy.

Scarlett chắc chắn sẽ lấy những lời đó làm động lực để làm việc chăm chỉ hơn nữa.

Có lẽ không cần phải dạy bất cứ điều gì chi tiết ở cấp độ đó. Những người duy nhất còn lại là Erich de Lafaeri và tôi.

Erich do dự.

"Tiến lên đi."

"Uh, uh... tôi?"

Lượt trước là của Scarlett. Erich hẳn đã biết rằng anh không phải đối thủ của Scarlett, và anh không muốn bị so sánh với cô.

‘Tại sao cậu thậm chí đến đây?’

Erich cũng hào hứng với cái tên Saviolin Tana.

Erich, với vẻ mặt nói rằng anh ta không muốn bị bẽ mặt nếu tiến lên bây giờ.

“...Tôi có thể ở lại không?”

"Không không!"

*Nhấn nhấn nhấn!

Bây giờ thằng bé không đi thì sẽ đến lượt tôi.

Mặc dù kỹ năng của tôi kém hơn Scarlett, nhưng khả năng tổng thể của tôi chắc chắn là mạnh hơn.

"Tôi là Erich de Lafaeri, Royal Class năm nhất A-9."

"Class A sao?"

“Vâng.”

“...”

Tana lặng lẽ nhìn Erich với mũi kiếm tập của cô ấy chạm đất.

'Hmm... Thằng nhóc này lo lắng quá.'

'Tên này rõ ràng là nghiệp dư...'

‘Nhóc này có thực sự là Royal Class không?’

'Đây có phải là trình độ của Royal Class bây giờ không?'

'Không, người trước vẫn ổn, phải không?'

'Chuyện gì vậy?'

'Hừm...'

'Tôi cảm thấy như mình sẽ chỉ nói những điều khó nghe với nhóc này thôi...'

Vô số suy nghĩ dấy lên trên khuôn mặt vô cảm của Saviolin Tana.

“...Tôi không cần đấu với cậu.”

"Ờ... Vâng?"

"Tôi không muốn làm bẽ mặt cậu mà không có lý do. Cậu không cần phải làm điều đó."

Có vẻ như Saviolin Tana đã biết từ lâu khi cô ấy nói điều đó với Erich.

Xin lỗi.

Không phải nghe điều đó còn nhục nhã hơn sao...?

"Kế tiếp."

Lần này, Saviolin Tana nhìn tôi.

Đến lượt tôi.

"Tên tôi là Reinhardt."

"Được rồi."

Tôi nhặt thanh kiếm luyện tập.

Tôi và Saviolin Tana chính thức quen biết, gặp nhau tại sự kiện tài trợ của Royal Class, nơi tôi nhận được sự ủng hộ của cô ấy. Tuy nhiên, không có mối quan hệ nào ngoài điều đó. Các sự kiện diễn ra tại Cung điện mùa xuân vẫn là bí mật hàng đầu. Vì vậy, trong khi Saviolin Tana quen với tôi, chúng tôi không thực sự thân thiết.

Điều đó đang được nói... hành vi của cô ấy hơi kỳ quặc.

"Làm tốt lắm. Tốt lắm. Suy ra từ kỹ thuật của đối thủ từ cử động vai và sai chân của họ rất ấn tượng. Đó không phải là một kỹ năng dễ dàng đạt được. Tuy nhiên, cậu vẫn thiếu độ chính xác. Đừng lo lắng. Đó chỉ là do thiếu kinh nghiệm. Cậu cứ rèn luyện và học tập, tự nhiên sẽ tiến bộ."

"Tốt lắm. Nhưng như thế này thêm một chút nữa. Nắm chặt tay hơn... Hơn nữa. Thậm chí nhiều hơn nữa. À, cậu vẫn quá sớm cho việc đó. Hmm, tôi hiểu rồi. Điều đó có thể hiểu được. Cậu vẫn còn trẻ."

"Tuyệt vời. Cậu đã có thể làm được nhiều như thế này. Nhưng sẽ tốt hơn nếu cậu làm như thế này. Nhìn này, như thế này này. Cậu có cảm thấy nó không?"

"Không, không, không phải như thế. Như thế này. Ừ, thế đấy. Cậu học rất nhanh."

"Thêm nữa, thêm nữa, không, một lần nữa. Hừm, cậu tốt hơn rồi. Hãy thử một lần nữa."

Người này...

Cô ấy đã làm việc này không ngừng nghỉ, chỉ vì tôi.

KHÔNG...

Tại sao cô ấy lại thể hiện sự thiên vị trắng trợn như vậy?

Bây giờ tôi cuối cùng đã hiểu tại sao Saviolin Tana tình nguyện dạy kiếm thuật cho các sinh viên.

Cũng dễ hiểu tại sao cô ấy nhanh chóng vượt qua các học sinh khác chỉ sau một vài từ.

Cô ấy luôn muốn dạy tôi điều gì đó.

"Tốt, tốt, Reinhardt. Cậu làm rất tốt."

Tất cả các sinh viên khác đều ngây người nhìn chăm chăm vào sự thiên vị áp đảo.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading